

*Jestliže děti žijí s kritikami, naučí se odsuzovat.
Jestliže děti žijí s nepřátelstvím, naučí se bojovat.
Jestliže děti žijí se strachem, naučí se být úzkostné.
Jestliže děti žijí se soucitem, naučí se sebelítosti.
Jestliže děti žijí se směšností, naučí se být nesmělé.
Jestliže děti žijí se žárlivostí, naučí se cítit závist.
Jestliže děti žijí s ostudou, naučí se cítit vinnými.*

*Jestliže děti žijí s povzbuzováním, naučí se sebejistotě.
Jestliže děti žijí s tolerancí, naučí se být trpělivé.
Jestliže děti žijí s chválou, naučí se oceňovat.
Jestliže děti žijí s přijetím, naučí se milovat.
Jestliže děti žijí se souhlasem, naučí se mít rády samy sebe.
Jestliže děti žijí s uznáním, naučí se tomu, že je dobré mít nějaký cíl.
Jestliže děti žijí s dělením se, naučí se být velkorysé.
Jestliže děti žijí s upřímností, naučí se být upřímné.
Jestliže děti žijí s korektností, naučí se, co je spravedlnost.
Jestliže děti žijí s laskavostí a s tím, že se jich někdo váží, naučí se úctě.
Jestliže děti žijí s jistotou, naučí se důvěřovat sobě i bližním.
Jestliže děti žijí s dobrotivostí, naučí se, že svět je krásným místem pro život.*

Dorothy Law Nolteová

V roce 1954 doktorka Dorothy Law Nolteová v jižní Kalifornii napsala báseň, která v krátké době obletěla celý svobodný svět. Nic zásadního v ní nepozbylo platnosti, spíše se její apel stal v atmosféře dnešního světa ještě naléhavější. Stále více dětí vyrůstá v ovzduší nepřátelství, neúcty, potlačovaného hněvu, agresivity a úzkosti. Jsou svědkem těchto projevů doma v rodině, na veřejnosti a v médiích. Část z nich pak přebírá tento „dědičný hřích“ jako štafetu dál a samy se stávají jeho šířiteli ve svém okolí. Část se stává nesmělými, zakřiknutými, zraněnými a dále zranitelnými. Jen malá část vychází „zocelena pro život“. Je záhadou, proč tito jedinci jsou obdařeni tím, co profesor Matějček rád nazýval termínem rezilience – odolnost.

Pravděpodobně většina matek i otců má pro výchovu svých dětí dobrá předsevzetí a úmysly, ale ve spěchu, v roztěkanosti mnoha zájmy a podněty, ve starostech o hmotné statky (často zbytečné a marnivé) leckdy chřadnou i ty jejich nejlepší úmysly. A tak se mnozí dopouštějí zraňování svých dětí v intencích prvních sedmi veršů a nenaplňování druhých 12 veršů. Pediatři mohou být „advokáty“ svých malých pacientů a mohou ovlivnit často mimoděk i cíleně jejich rodiče. Můžete zkusit předat toto poselství, protože každému z nás může být prospěšné si občasně připomenout slova dr. Nolteové.

Josef Gut

MUDr. Josef Gut

Dětské oddělení nemocnice Česká Lípa
Purkyňova 1849, 470 01 Česká Lípa
josef.gut@nemcl.cz
